

CATECHISMUS ZONDAG 1 VRAAG 2 (VERVOLG)

Ds. D. Chr. Overduin

18 oktober 1987

Catechismus zondag 1 vraag 2 (vervolg)

Bediening Heilige Doop Mariska Flink

Schriftlezing: 2 Korinthe 13

Zingen: Psalm 33 : 2
86 : 9

Formulier H. Doop

Toespraak

Zingen: Psalm 105 : 3

Doopsbediening

Zingen: Psalm 105 : 5
86 : 3,4
86 : 5

De 1e Zondag.

VRAAG 2: Hoe veel stukken zijn u nodig te weten, opdat gij in dezen troost zaliglijk leven en sterven moogt?

ANTWOORD: Drie stukken. Ten eerste: hoe groot mijn zonde en ellende zijn. Ten andere: hoe ik van al mijn zonde en ellende verlost worde. En ten derde: hoe ik Gode voor zulke verlossing zal dankbaar zijn.

CATECHISMUS ZONDAG 1 VRAAG 2 (VERVOLG)

Toespraak bij de doopsbediening

Een enkel woord. Ik hoop er straks, bij de prediking, nog even op terug te komen. Er staat zo in die vraag, Gerry en Ron, dat openbaar mag worden, en in het antwoord, dat wij die doop, dat teken van de doop niet uit gewoonte of bijgelovigheid zullen gebruiken.

Dat houdt in, als er geen sprake mag zijn van bijgelovigheid of gewoonte, dat daar tegenover staat een ander motief, een ander geloof.

Voel je hierin hoe dit nu, op jullie niet alleen, maar ook op ons, afkomt?

Geloven wij nu in die Ene Naam, Die onder de hemel gegeven is, door Welke wij moeten zalig worden? Dan is de Heilige Doop geen gewoonte en geen bijgelovigheid, dan is het echt een teken ons ten goede, een teken van troost.

Maar dan zullen jullie ook ontdekken, als je het niet uit bijgelovigheid doet en niet uit gewoonte, dat als het Heilig Avondmaal wordt bediend en je zou zeggen: och, ik kan niet, in jezelf, dat je dan ook als er gedoopt wordt de klap naar binnen krijgt en zegt: hoe kan ik dat nu doen, mijn kind laten dopen, als ik niet geloof dat Jezus Christus onze toevlucht is, ook voor ons kind.

En dat komt nu tot ons allemaal, geliefde gemeente.

Wij denken dat wij onze kinderen kunnen laten dopen. Dat is meestal niet zo'n probleem. Ik ben nog maar heel weinig bij ouders op bezoek geweest om te vragen: waarom laten jullie je kind niet dopen? Wat is dat toch merkwaardig, want dat is ook òf ten oordeel òf ten voordeel.

Daarom, Ron en Gerry, de Heere God geve dat jullie in alle ernst Zijn aangezicht mogen zoeken en zeggen: Lieve Heere, wilt U ons daarin onderwijzen en onze voeten richten op de weg van de vrede, want dan is er ook die toevlucht, in alle moeiten en zorgen, die ons deel kunnen zijn, tot die ene troon van Gods genade om geholpen te worden ter bekwamer tijd.

De Heere zegene jullie!

CATECHISMUS ZONDAG 1 VRAAG 2 (VERVOLG)

THEMA: TROOST

De weg van de troost.

De kinderen die hier in de kerk zijn, en die, niet allemaal misschien, hebben gezien dat Mariska werd gedoopt, weten het misschien niet meer, want ze waren nog zo heel klein - de meeste mensen in de kerk worden klein gedoopt, sommigen niet, maar de meesten wel - maar jullie zijn allemaal gedoopt.

Wat betekent dat? Hoe komt dat nu eigenlijk? Een beetje water, eerst een formulier, wat woorden. Vindt de kerk dat leuk? Nee, de Heere heeft het gezegd: "Predik het Evangelie aan alle creatuur en die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden, maar die niet geloofd zal hebben, zal verdoemd worden."

Nu zegt de Catechismus: om die troost te mogen kennen, in die troost te mogen leven, is ons nodig iets te weten. Wat is u nodig te weten? Ellende - verlossing - dankbaarheid. Dat is niet iets apart. Het is niet zó: hier zit de troost en dáár zit de ellende en de dankbaarheid. Nee, dat is één, dat zit allemaal in die troost verborgen. Ook onze troosteloosheid, onze ellendigheid komt juist aan het licht in de troost. Zo ook in de heilige Doop. Want in de heilige Doop zien wij iets met onze ogen van onze ellende. Welke ellende is dat? Dat wij in het rijk van God, het Koninkrijk der hemelen, niet in kunnen gaan. En dat wij in plaats daarvan aan allerlei ellende, ja, zegt het formulier, aan de verdoemenis zelf onderworpen zijn. Dat wil zeggen: die hangt boven ons hoofd. Dat komt door de zonde, omdat wij en alle mensen God hebben verlaten en gezegd hebben: wij willen niet dat U Koning over ons bent, we zoeken het zelf wel uit!

En dat kan niet. Dat is net alsof je een bloemetje plukt en in een vaasje zet, het gaat toch dood, want het is van de wortel afgesneden. En iets wat geen wortels heeft dat kan nog wel even staan, maar het blijft niet.

En weet je kinderen, vroeger in de warme landen, ook in het land Kanaän, daar werd niet gedoopt door een paar druppeltjes water, maar daar werden de mensen wel gedoopt door helemaal kopje onder in het water te gaan. Weet je wat dat betekent? Dat betekent eigenlijk: zoals je bent, grote mensen en kleine mensen, kun je eigenlijk niet bestaan. Je hebt geen God, geen Borg, je hebt niets. Daarbij, we zijn allemaal boosdoeners, deugnieten, ondeugend. De kleine kinderen begrijpen dat misschien nog niet zo, maar als je groot wordt hoop ik dat je steeds beter mag begrijpen: ik ben een

CATECHISMUS ZONDAG 1 VRAAG 2 (VERVOLG)

zondaar of een zondares.

"Nu", zegt God "Ik ben zó heilig, Ik ben zo rein, Ik kan dat niet aanzien." Net als tante Gerry, als het baby'tje, bijvoorbeeld, zich heeft vies gemaakt, dan zegt ze: Nee, dat moet weg, het vuil moet weg, je wordt gewassen, enz. Dat kan niet. Als er bij jullie iets vies in de tuin ligt, een dood beest of zo, dan zeg je: Ruim dat toch op, ik vind het akelig om naar te kijken. Zó, maar dan nog véél meer is het bij God.

God ziet wel hoe ondeugend en verloren we zijn en de Heere kan daar niet tegen, de Heere God is heilig en rechtvaardig. Er staat in de Bijbel dat Hij alle zonden haat en straft, dat móét Hij doen. Hij is zó rein van ogen dat Hij de goddeloosheid, het verkeerde en de ongehoorzaamheid háát! God zegt tegen de mensen in de kerk die het Woord van God horen: "Weet je hoe Ik er over denk? Dan moet je eens kijken, daar komt water aan." Maar in dat water, vooral zoals vroeger in Kanaän kopje onder ging, dat kun je niet te lang volhouden, dan ben je dood, dan stik je. Misschien hebben jullie al een zwemdiploma, dat je al zeven meter onder water kunt zwemmen of iets op kunt duiken dat op de bodem van het zwembad ligt. Maar stel eens voor dat er iemand zou zijn, die je onder houdt, dat je niet meer omhoog kunt, je probeert het vol te houden, je wordt er helemaal blauw van, maar je moet je mond open doen, je moet toch wat, je kunt toch niet onder water blijven. En gelijk als je je mond open doet loopt het water naar binnen en dan duurt het nog even, dan droom je dat je in een heel zacht bedje ligt en dan zie je allemaal prachtige kleuren en dan weet je niets meer, dan ben je dood, onder water.

"Kijk eens", zegt God, "Het is zo erg met jullie, met de dominee, de ouderling, de diaken, de mensen in de kerk, Ik moest jullie allemaal wegdoen. Ik moest jullie een duw geven, dat je nooit meer boven komt."

Net als die Egyptenaren, opeens stortte die watermuur in elkaar en ze werden overstroomd door het water. Nog even riepen ze: help! help! en toen hoorde je niets meer, toen zaten ze er helemaal onder, de paarden, de wagens, de ruiters, allemaal. Die mensen werden allemaal opeens gedoopt, zou je zeggen, ja, maar toen waren ze gelijk verdronken ook

Zo is het nu eigenlijk met de mens, met ons allemaal. Dat de Heere God zegt: "Nee, Ik kan jullie niet gebruiken, Ik kan met jullie niet leven, Ik kan niet naar jullie zien, want Ik zie allerlei ongerechtigheid. Je hebt Mij verlaten en nu zit je hart vol met ondeugd." Begrijpen jullie het nu? Dat beetje water moet eigenlijk een hele plons zijn. Maar dat beetje water is een teken van God: wij kunnen niet bij God terecht. Wij zouden eigenlijk allemaal moeten zinken, water erover en nooit meer boven komen. Dat is onze ellende en onze zonde. De zonde, dat is onze schuld en onze daden die we doen, en onze ellende is: in plaats van thuis te zijn, wég in ballingschap, wég van het vaderland.

Hoe groot zijn mijn zonde en ellende? Zó groot dat ik eigenlijk onder water moet, dat ik eigenlijk moet stikken. Dat ik eigenlijk altijd maar weg moet uit Gods ogen, want God is zo heilig, zo goed, zo rein. Die ziet alles en weet alles, ook wat ik in mijn hart denk. Hoe groot zijn je zonde en ellende? Kijk eens bij de Doop!

Alle mensen moesten, net als Farao, eigenlijk verdrinken, want er staat in het Woord van God: daar is niemand rechtvaardig, ook niet tot één toe, allemaal zijn wij de schuldigen.

Maar er is ook een stuk in die troost, dat heet: "Hoe ik van al mijn zonde en ellende verlost wordt", dat is twee. Eén is: "Hoe groot zijn je zonde en ellende?" Ik heb de dood

CATECHISMUS ZONDAG 1 VRAAG 2 (VERVOLG)

verdiend. Ja, maar dat is niet genoeg. Er zijn een heleboel mensen, die zeggen: "Als ik krijg, wat ik verdiend heb!", maar verder geloven ze het wel, geloven niet in God, geloven niet in de Heere Jezus. Ze zeggen nog wel: "Ik heb ook wel zonden en ik ben ook niet helemaal goed, maar"

Daarom is het juist in de kerk dat er gedoopt wordt. Want in de kerk bestaat de prediking van de troost, de wég van de troost niet uit een opsomming van ellende. Het hoort er wel bij, maar dat is niet alles, want dan zou je niet naar de kerk hoeven. Dan zou je ook niet gedoopt hoeven worden, als dát alles was.

Want nu het tweede: "Ten andere, hoe ik van al mijn zonde en ellende verlost wordt." Nu goed opletten, hoor! Stel nu voor, jullie weten van die Moorman. Hij had het Evangelie gehoord uit de profeet Jesaja, en Filippus was bij hem op de kar komen zitten en toen zag hij opeens water. Waarom vond hij dat zo belangrijk? Filippus had hem verteld dat God hem gestuurd had om het Evangelie te verkondigen en om te dopen, dat wie gelooft dat die gedoopt moet worden. De Moorman had het allemaal gehoord en geloofd door Gods genade. En nu ziet hij water: "Mag ik ook gedoopt worden? Kijk eens, een mooi vijvertje, zou ik daarin gedoopt kunnen worden?" Toen zei Filippus: "als je van harte gelooft, dan vindt God het goed." De wagen stond stil, ze gingen allebei naar dat watervijvertje en de Moorman ging kopje onder, Filippus stond er bij. "In de Naam van de Vader, in de Naam van de Zoon, in de Naam van de Heilige Geest", kopje onder. Maar Filippus pakt die man niet vast om hem onder te houden, nee, hij kwam weer omhoog, hij mocht weer op de kant komen. Alle mensen en kinderen zouden, als er alleen maar ellende en zonden zouden zijn, altijd kopje onder moeten blijven, allemaal dood moeten. Maar nu is er verlossing. En die verlossing betekent: Ik haal je er uit, want er is nog wat anders als water. Er is ook bloed, het bloed van de Heere Jezus Christus. En God zegt: "Dat water waarin je moet verdrinken, daar maak Ik bloed van." Het bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden. Geen zonde zo groot, die niet gewassen kan worden in het bloed.

De kleine kinderen weten het al: nu kwam er iemand op aarde, geboren uit de maagd Maria, IMMANUEL, God met ons. En wat deed Hij? Hij zei: "Ik ben de Knecht van de Heere, Ik ben de Zoon van God, Ik ben mens geworden, ik zal wel net zo lang ondergaan in het water totdat Ik dood ben, dat het bloed overal uit loopt, dat zal Ik doen, Ik zal wel onderblijven, Ik zal de straf wel dragen. God is vreselijk toornig, maar ik heb gezegd: God, Mijn Vader, straf Mij. Vader heeft het ook aan Mij gevraagd: Mijn Zoon, zou je borg willen worden voor die zondaren? En Ik heb gezegd: Ja, dat wil Ik Vader. Ik zal wel mens worden en dan moet U Mij maar ter verantwoording roepen en dan zal Ik ondergaan. Dan moet U dat kindje maar niet onder water houden, dan moet U die jongen maar niet in de hel gooien, dan moet U dat meisje, o Vader, wilt U er geduld mee hebben? Ik zal wel alles betalen, Ik zal het wel doen."

Dar is wat! Toen is de Heere Jezus gekomen en is gedoopt. Maar ja, dat was nog niet het zwaarste, toen kwam Hij nog weer boven water, nadat Hij in de Jordaan helemaal onder ging, maar toen voelde de Heere Jezus al: straks, over een poosje dan moet Ik sterven, dan ga Ik helemaal onder en dan is er niemand meer die mij helpt. En dat heeft Hij gedaan.

CATECHISMUS ZONDAG 1 VRAAG 2 (VERVOLG)

Hoe word ik verlost van mijn zonde en ellende? Hoe kom ik boven water? Hoe kan ik leven? Ik wil het nog dichterbij brengen: hoe kan tante Gerry of ome Ron dat kleine kindje lekker in de wieg of het ledikantje stoppen, met een dekentje, als ze lekker gegeten heeft? Hoe komt het dat het kleine kindje misschien al gauw een beetje gaat lachen? Is het dan zo erg niet? Ja, het is wél zo erg, maar er is iets gebeurd, dat hoor je in de kerk.

Daarom, lieve mensen, is het zo'n onuitsprekelijk wonder dat je gedoopt bent, dat je in de kerk zit. Dat is een gunst van God! "Die gunst heeft God Zijn volk bewezen, opdat het altijd Hem zou vrezen." In de kerk wordt het verteld, van Jezus Christus.

Toen kwam er een zwarte, donkere lucht aan. Hij was in de hof van Gethsémané en toen zag Hij een donkere nacht op Hem afkomen, net als een waterfloed. Hij hoorde in de verte het bruisen van de golven, zó benauwd was het. Dat was het water waar Hij in moest verdrinken. Dat was die toorn van God waar wij onder moesten verzinken.

De Heere Jezus was ook een echt mens, het was zó erg, dat Hij zei: "Vader, wat is dát? Ik zie een waterstroom op Mij afkomen, een donkere stroom met diepe kolken. Ik zie een beker én een hand die zegt dat Ik die moet opdrinken, alles. Maar Ik ben zo bang, Ik ben zo verbaasd. Ik heb al veel verdriet gehad, maar nu zie Ik hoe verschrikkelijk erg het is met de mensen, hoe vreselijk erg. Maar nee, Ik wil Uw wil alleen doen, die is goed." En toen kinderen, de discipelen waren in slaap gevallen, zó moe en verdrietig waren ze, en ze begrepen er niets van, toen kwam de Heere Jezus, tot drie keer toe was Hij zó in angst, dat het bloed uit alles naar buiten kwam, druppels bloed van angst en ellende, dat zware pak, wat Hij moest dragen. Toen zie Hij: "Laten we maar gaan, het is tijd. Jullie kunnen meegaan, je kunt ook blijven slapen."

Nu, daar stonden ze al bij Hem, Judas voorop. Stokken hadden ze bij zich en zwaarden, touwen om Hem vast te binden.

"Wie zoek je?"

"Jezus"

"Dat ben Ik"

Toen vielen ze gelijk van schrik achterover, maar ze stonden toch weer op. Judas had Hem al een kus gegeven. Toen zei Hij: "Als je Mij nu zoekt, laat deze vrienden dan heen gaan, Mijn discipelen, Mijn leerjongens." Ze mochten allemaal weer naar huis. Jezus niet. Hij zei: "Hier heb je Mijn handen, bindt ze maar vast." Hij liet Zich binden en zo werd Hij meegenomen naar de rechters.

Verlossing. Wat een ellende zie je in de verlossing. Dáár wordt onze ellende en onze zonde door Hém gedragen. Daar gaat Hij. Hij wordt geslagen in Zijn gezicht. Er zijn mensen bij die zo brutaal zijn - ja, het waren ook mensen van de kerk - die spugen Hem vlak in het gezicht. Ze zeggen: "Ha, nu hebben we je, nu kun je niet meer los." Eén is er zo brutaal, hij pakt een handdoek en gooit hem over het gezicht van de Heere Jezus, en dan geeft hij Hem een klap in het gezicht en zegt: "Zeg nu eens wie je geslagen heeft, je zegt toch dat je een profeet bent, dat je de Messias bent? Nu, de Messias weet alles, maar jij weet het niet.", en weer geven ze Hem een klap.

Uiteindelijk wordt Hij ter dood veroordeeld en gaat Hij met het kruis naar Golgotha.

CATECHISMUS ZONDAG 1 VRAAG 2 (VERVOLG)

Steeds dichterbij komt die waterstroom, dat donker, op Hem af. En als Hij dan gekruisigd is, als Hij gezegd heeft: "Vader, vergeef het hun, want ze weten niet wat ze doen." Als Hij tegen de moordenaar gezegd heeft: "Je zult nog heden met Mij in het Paradijs komen." Als Hij tegen Zijn moeder, die daar heel verdrietig staat, zegt: "Dat is nu je zoon, en zoon, dat is nu je moeder, zorg jij voor haar, neem haar mee, ga nu maar weg." Dan komt ineens die vreselijke storm, het wordt donker. 's Middags twaalf uur en opeens wordt het donker, de zon houdt op met licht geven. De mannen aan het kruis, met de Heere Jezus in het midden, bibberen van de kou en van de koorts. Alle vogeltjes houden hun bekjes dicht. Wat is er aan de hand? Zou de wereld vergaan? Zou er nu een eind komen, zo stil? Het wordt één uur, twee uur, niemand kan het meer zien, zó donker is het. En Jezus is zó ellendig, Hij zucht: "Waar is God, waar is Vader nu? Zijn Vader in de hemel, waar is Hij nu?" Die is weg! Die zegt: "Dit móét Ik doen, Ik kan niet oneerlijk zijn, Ik ben rechtvaardig, de mensen hebben gezondigd en dat móét gestraft worden. Ze hebben Mij verlaten en nu kunnen ze nooit meer bij Mij komen." En nu zegt de Vader: "En nu moet Ik U verlaten, Mijn Kind!" Dat is iets vreselijks!

Vroeger, bij de doop - heb ik je net verteld - in de warme landen, werd je onder water gedompeld, maar nu werd de Heere Jezus ondergedompeld en Hij kon niet omhoog komen. Góð hield Hem onder. Net zolang totdat Hij de straf gedragen had. 'Het Lam dat de zonde der wereld wegdraagt', zolang. En toen de drie uur bijna om waren, midden in het donker, toen kon de Heere Jezus Zijn mond niet meer houden. Toen riep Hij, Hij snikte het uit: "Mijn God! Mijn God!, waarom hebt Ge Mij verlaten!?" Hij zei nog wel: "Mijn God". Hij begon niet te vloeken, maar waarom hebt U Mij, is dít het nu? Is dít nu ondergehouden worden om nooit meer boven te komen? Dat is toch het allerergste, het állerbenauwdste wat er bestaat!

Toen zei God in de hemel: "Nu heb Je de straf gedragen, nu is het goed." En God deed Zijn grote hand weg voor de zon en toen werd het licht. De vogels kwamen weer tevoorschijn en de mensen keken weer. O, wat is de Heere Jezus oud geworden toen Hij daar hing. Maar de zon scheen weer en Hij leefde nog. En Hij voelde diep in Zijn hart: dít is het, Ik heb het nu betaald voor die goddeloze mensen, voor die stoute kinderen, nu zou Ik willen roepen. Maar Zijn tong kleeft aan de tanden van dorst: "Mij dorst, geef eens wat te drinken." Toen gaven ze wat te drinken. Toen riep Hij: "Het is volbracht!! Ik heb de straf gedragen!

Verlossing!!"

"Hoe wordt ik van al mijn zonde en ellende verlost?"

'Golgotha, gij zaagt het wonder,
het Licht der heerlijkheid ging onder,
en het daglicht werd tot nacht.
Toen de losprijs aangebracht werd,
en het vlekkeloos Lam geslacht werd,
der gevallen creatuur.'

CATECHISMUS ZONDAG 1 VRAAG 2 (VERVOLG)

Verlossing!

Het kindje, Mariska, is niet verdrongen. We hebben niet zoveel water op haar gegooid, dat haar mondje volliep en dat ze gestikt is. Dát is gebeurd aan het kruis! Dáár kwamen alle golven en baren op de Heere Jezus Christus, om Hém te laten sterven voor onze zonden.

Hoe groot is mijn ellende? Golgotha!

Hoe wordt ik er van verlost? Golgotha!

Hoe zal ik Gode dankbaar zijn?

Dankbaar zijn? Wij zijn toch niet zo dankbaar? Nee, maar de Heere Jezus zegt: "Wees dankbaar."

Kinderen, jullie vaders en moeders zijn niet thuis gebleven, - net als ome Ron en tante Gerry, ze hebben niet gezegd, zoals velen, dat doen we over een half jaartje wel, want dat komt wel hoor - . Als het goed is zijn ze dankbaar dat er een uitweg is, dat er een Verlosser is, dat er het bloed is dat reinigt van alle zonden. Dankbaarheid hoeft niet een heleboel woorden te zijn en versjes te zingen, dat kan ook. Maar het is: Hij heeft gezegd: "Laat de kinderen tot Mij komen en verhinder ze niet." Maar Mariska kon nog niet lopen. Nu, dan moet je ze dragen, zegt de Heere God. Je moet niet wachten tot ze kunnen lopen, want ze hebben vandaag al nodig het Lam, het teken. Vaders en moeders hebben het óók nodig.

Nu is een groot stuk van de dankbaarheid eigenlijk gehoorzaamheid, luisteren: "Brenge ze tot Mij!". Het zou toch verschrikkelijk wezen als je zou zeggen: "Ik hou ze zélf."

'Wat zal ik met Gods gunsten overlaân,
die trouwe Heer' voor Zijn genâ vergelden?'

Kom op met de kinderen, verhinder ze niet!!!

En wat nog meer?

'Ik zal bij de kelk des Heils Zijn Naam vermelden,
en roepen Hém met blijd' erkentenis aan.'

Geliefde gemeente, dat wij dan in deze doopsbediening iets mogen zien van deze drie zaken, 't is maar kort, maar lang genoeg. We hebben het ons hele leven nodig, elke keer weer, de grote mensen, om eraan herinnerd te worden.

Je hebt mensen die willen graag een hoorbare stem horen uit de hemel. Je hebt mensen die willen graag een teken. Die zeggen: "Ik zal mijn kind laten dopen als het mooi weer is, enz. enz.. Of, ik zal wel geloven, maar dan moet er eerst dít of dát."

Wij hebben gezongen: doe een teken mij ten goede. Vanavond heeft God een teken gedaan, en een zegel. De Vader, de Zoon en de Heilige Geest, die in onze harten komt

CATECHISMUS ZONDAG 1 VRAAG 2 (VERVOLG)

wonen.

Hij heeft een teken gegeven, dat we daar hier al werkzaam mee mogen worden: "Heere, ik ben gedoopt!" Voordat je begint uit te pakken tegen die ondeugende jongen, - het is niet zo erg, als je dat eens doet - maar buig je knieën en zeg: "Lieve Vader, die deugniet is gedoopt. U hebt het gezegd, ontferm U toch over ze, wil ze toch voeren uit alle boze netten, wil ze toch een nieuw hart geven."

Een mens wil een tekst, hij wil dit, hij wil dat. Maar dít: gij zijt gedoopt, ik ben gedoopt. God is geen leugenaar, Hij is de Waarheid zelve.

Dat we daarin gelovig werkzaam mogen zijn of worden. Het is ons werk niet, hoor, het is Gods werk. Maar in tijden van nood en druk en van aanvechting kan het zijn dat God je herinnert: jij bent gedoopt!

Zijn Naam moet eeuwig eer ontvangen.

AMEN